

**UCHWAŁA NR V/23/11
RADY GMINY RACZKI**

z dnia 24 lutego 2011 r.

w sprawie skargi na działalność Wójta Gminy w Raczkach

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 214, poz. 1806, z 2003 r. Nr 80, poz. 717, Nr 162, poz. 1568, z 2004r. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1203, Nr 167, poz. 1759, z 2005 r. Nr 172, poz. 1441, Nr 175, poz. 1457, z 2006 r. Nr 17, poz. 128, Nr 181, poz. 1337, z 2007 r. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974, Nr 173, poz. 1218, z 2008 r. Nr 180, poz. 1111, Nr 223, poz. 1458, z 2009 r. Nr 52, poz. 420, Nr 157, poz. 1241, z 2010 r. Nr 28, poz. 142 i 146, Nr 40, poz. 230 i Nr 106, poz. 675) oraz art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z 2001 r. Nr 49, poz. 509, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 169, poz. 1387, z 2003 r. Nr 130, poz. 1188, Nr 170, poz. 1660, z 2004 r. Nr 162, poz. 1692, z 2005 r. Nr 64, poz. 565, Nr 78, poz. 682, Nr 181, poz. 1524, z 2008 r. Nr 229, poz. 1539, z 2009 r. Nr 195, poz. 1501, Nr 216, poz. 1676, Nr 40, poz. 230, Nr 182, poz. 1228) uchwała się, co następuje:

§ 1. Po rozpatrzeniu skargi Pana Krzysztofa Mioduszewskiego na działalność Wójta Gminy w Raczkach, postanawia się uznać skargę za bezzasadną.

§ 2. Uzasadnienie uchwały stanowi załącznik do uchwały.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady

Mirosław Sewastynowicz

Uzasadnienie

W dniu 9 lutego 2011 r. Pan Krzysztof Mioduszewski skierował skargę do Rady Gminy Raczki na działalność Wójta Gminy Raczki. Skarżący zarzucił Wójtowi bezzasadną odmowę zwrotu zaległego wynagrodzenia za okres jego zawieszenia w obowiązkach nauczyciela. Ponadto Wójt publicznie mówi o jakiejś winie skarżącego, zatem chciałby on, aby Wójt określił, o jaką winę chodzi.

W ocenie skarżącego brak jest podstaw do odmowy zwrotu odszkodowania, gdyż postępowanie karne prowadzone w stosunku do niego zakończyło się umorzeniem, natomiast postępowanie dyscyplinarne przed Komisją Dyscyplinarną dla Nauczycieli przy Wojewodzie Podlaskim, zakończyło się uniewinnieniem.

Po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego Rada Gminy postanowiła uznać skargę za bezzasadną.

W stosunku do skarżącego od 2006 r. toczyło się postępowanie karne w sprawie o naruszenie nietykalności cielesnej uczniów. Jednocześnie przed Komisją Dyscyplinarną dla Nauczycieli przy Wojewodzie Podlaskim, toczyło się również postępowanie dyscyplinarne.

Postanowieniem z dnia 22.04.2010 r. Sąd Rejonowy w Suwałkach umorzył postępowanie karne w oparciu o art. 17 § 1 pkt 3 k.p.k, z powodu znikomej szkodliwości czynu zabronionego. Komisja Dyscyplinarna, orzeczeniem z dnia 27.09.2010 r. uniewinniła skarżącego od przedstawionych zarzutów.

W związku ze złożonym przez skarżącego wnioskiem o zwrot zaległego wynagrodzenia za okres zawieszenia w obowiązkach nauczyciela, Wójt Gminy pismem z dnia 31.01.2011 r. odmówił zwrotu wynagrodzenia. Jako uzasadnienie odmowy powołał się na art. 84 ust. 5 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. - Karta Nauczyciela, zgodnie, z którym zwrot wynagrodzenia następuje, jeżeli postępowanie dyscyplinarne lub karne zakończyłoby się umorzeniem z braku dowodów winy albo wydaniem orzeczenia lub wyroku uniewinniającego. Ponieważ w stosunku do skarżącego jedno z toczących się postępowań zakończyło się umorzeniem lecz nie z powodu braku dowodów winy, lecz z powodu znikomej szkodliwości czynu, zatem brak jest podstaw do zwrotu wynagrodzenia.

W ocenie Rady sposób zakończenia postępowania karnego w stosunku do skarżącego w kontekście przepisu art. 84 ust. 5 ustawy – Karta Nauczyciela może nasuwać wątpliwości interpretacyjne, czy skarżącemu przysługuje zwrot wynagrodzenia. Użycie w powyższym przepisie spójnika „albo” może oznaczać, że pomimo orzeczenia o uniewinnieniu, jeżeli występuje jednocześnie umorzenie, ale nie z braku dowodów winy, skutkować może brakiem obowiązku zwrotu wynagrodzenia. Rada stoi na stanowisku, że do jej kompetencji nie należy rozstrzyganie tego typu zagadnień prawnych i jeżeli skarżący ma odmienną ocenę w tej sprawie niż Wójt, może wystąpić do właściwego sądu, który rozpatrzy spór.

Mając na uwadze powyższe, Rada postanowiła uznać skargę za bezzasadną.